

Iranian Independent Islamic Human Rights Commission
کمیسیون حقوق بشر اسلامی ایران
انجمن حقوق انسان اسلامی در ایران

نتایج کنفرانس سی ام کشورهای عضو کنوانسیون چارچوب سازمان ملل در باره تغییرات
اقلیمی
(COP ۳۰) ؛
معنای آن و گام‌های پیش‌رو

امور پژوهشی، آموزشی و ترویجی کمیسیون حقوق بشر اسلامی ایران

زمستان ۱۴۰۴

توضیحات مقدماتی کمیسیون:

چالشهای زیست محیطی از جمله تغییرات اقلیم آن چنان در سطح جهانی گسترش یافته که امروزه با عنوان درد مشترک بشری شناسایی میشوند. در قبال این درد مشترک که البته تا حدود زیادی خود محصول عملکرد انسانهاست، فعالیت های متنوعی در سطح دنیا در جریان است شامل: تحرک دانشمندان و متخصصان رشته های مختلف، فعالیت شبانه روزی هزاران نهاد مدنی، برگزاری اجلاسها و همایشهای علمی و تخصصی توسط مراکز آکادمیک و برنامه های متنوعی که دولتها منفردا یا به صورت جمعی و بین المللی در دست اجرا دارند. سازمان ملل در این زمینه یکی از پیشران های مباحث ذیربط است. برگزاری کنفرانس های سالانه کشورهای عضو کنوانسیون چارچوب ملل متحد در باره تغییرات اقلیم یکی از فعالیت های هدایت شده توسط سازمان ملل می باشد. در این کنفرانسها علاوه بر دولتها، سازمان ها و فعالان مدنی از سراسر جهان نیز شرکت می کنند و تلاش بر این است تا در روندی همراه با همفکری و همکاری و حصول توافق برای اقدام، گام به گام فعالیت های موثری برای مواجهه با تغییرات اقلیم جریان پیدا کند. کنفرانس سی ام کشورهای عضو سند یاد شده که با عنوان کاپ ۳۰ از آن یاد میشود به تازگی در برزیل برگزار شد. در این کنفرانس دولت ترامپ اصلا شرکت نکرد و نشان داد که هیچ اعتنایی به مسئولیت های کشورش در قبال چالشهای ذیربط ندارد اگر چه آمریکا خود یکی از عوامل مهم ایجاد متغیرهای منفی در زمینه تغییرات اقلیم در سطح جهانی می باشد. نوشتار حاضر که توسط فعالان یکی از نهادهای مدنی بین المللی تقریر یافته تلاش کرده تا گزارش فشرده ای از تحولات کنفرانس مزبور ارائه کند. امید است برگردان فارسی این نوشتار برای مخاطبان علاقمند به مباحث تغییرات اقلیم و نهادهای ذیربط مفید واقع شود.

امور پژوهشی، آموزشی و ترویجی کمیسیون حقوق بشر اسلامی ایران

دی ۱۴۰۴

◆ نویسندگان: پاتریشیا فولر، آنه همیل، لوا بارسوسکیت، ایمیل بی چامپ و جمعی دیگر از متخصصان حوزه تغییرات اقلیم و توسعه پایدار

◆ متصدی روند برگردان انگلیسی به فارسی: فاطمه ملکی دانش پژوه رشته کارشناسی ارشد حقوق بشر و همیار کمیسیون، ویرایش و نهایی سازی متن در امور پژوهشی کمیسیون، دیماه ۱۴۰۴

◆ ماخذ: سامانه موسسه بین المللی توسعه پایدار، منتشره ۲۲ نوامبر ۲۰۲۵

◆ شناسه متن: ۰۴/۴/۴۰۱

هر گونه نقل مطالب گزارش حاضر یا بازنشر جزئی یا کلی آن با ذکر ماخذ و رعایت استناد به امور پژوهشی کمیسیون حقوق بشر اسلامی ایران، مجاز است.

متن مقاله:

[چکیده ابتدایی]: [کنفرانس] سی ام تغییرات اقلیم برگزار شده در روزهای ۶ الی ۲۱ نوامبر ۲۰۲۵ در شهر [بلم] [برزیل] جهان را در وضعیتی دوباره ترک کرد، اما هم‌زمان به برخی موضوعات کلیدی شتاب تازه‌ای بخشید که مسیر آن‌ها فراتر از خود کنفرانس ادامه خواهد یافت.

کنفرانس تغییرات اقلیمی سازمان ملل در [شهر] [بلم] [برزیل]، روز شنبه با مجموعه‌ای از تصمیم‌ها به کار خود پایان داد؛ تصمیم‌هایی که هم بازتاب‌دهنده تمایل مشترک برای اقدام جهانی بودند و هم نشان‌دهنده تعمیق شکاف‌ها و قطبی شدن منافع میان کشورها.

کنفرانس امسال که ریاست آن از سوی میزبان با عنوان «کنفرانس اجرا»^۱ معرفی شده بود، قرار بود تمرکز کمتری بر این که جهان چه باید بکند داشته باشد و بیشتر بر این که چگونه باید این اقدامات را عملی کرد، متمرکز شود. با توجه به تعهدات مهمی که پیش‌تر برای مقابله با گرمایش جهانی و سازگارسازی با پیامدهای رو به تشدید تغییرات اقلیمی مطرح شده بود، انتظار می‌رفت مذاکره‌کنندگان ابزارها، شاخص‌ها و فرایندهای مشخصی را تعیین کنند تا آرمان‌ها به اقدام عملی تبدیل شوند.

با این حال، اختلافات عمیق بر سر تأمین مالی، اقدامات تجاری، مسیرهای کاهش انتشار و حوزه‌های دیگر، پیشرفت در این تصمیم‌ها را تا واپسین لحظات [کنفرانس] متوقف کرد. نتیجه نهایی کنفرانس بسیاری را ناامید ساخت؛ از جمله بیش از ۸۰ کشوری که خواهان تدوین یک نقشه راه برای گذار از سوخت‌های فسیلی و گنجاندن آن در توافق نهایی بودند. حامیان دستیابی به نتایج قوی‌تر در زمینه تأمین مالی اقلیم برای کشورهای در حال توسعه نیز به همان اندازه دلسرد شدند.

با وجود این، برخی دستاوردهای مثبت نیز [در این کنفرانس] حاصل شد و اراده‌ای روشن برای ادامه مسیر پیشرفت در ماه‌ها و سال‌های آینده شکل گرفت؛ از جمله از طریق همکاری‌هایی که خارج از چارچوب رسمی کنوانسیون چارچوب سازمان ملل متحد درباره تغییرات اقلیمی (UNFCCC) دنبال خواهد شد.

پاتریشیا فولر، رئیس و مدیرعامل مؤسسه بین‌المللی توسعه پایدار (IISD)، در این باره گفت:

«هرچند شکاف‌های عمیق در بلم کاملاً آشکار بود، اما در عین حال شاهد بلندپروازی جدی کشورها برای ادامه همکاری در مسیر گذار از سوخت‌های فسیلی بودیم. این تلاش‌ها فراتر از COP ۳۰ ادامه خواهد داشت.»

موضوع سازگارسازی اقلیمی نیز بخش قابل توجهی از توجهات کنفرانس را به خود اختصاص داد که همین امر به‌خودی‌خود نکته‌ای مثبت تلقی می‌شود.

آن همیل، معاون رئیس بخش تاب‌آوری در مؤسسه بین‌المللی توسعه پایدار، اظهار داشت:

^۱ "implementation COP"

«تصمیم موسوم به موتیرائو^۲ عملاً تأمین مالی سازگارسازی [در قبال تغییرات اقلیم] را در دستور کار مذاکرات حفظ می‌کند و نشانه‌ای از اراده سیاسی برای حمایت از کشورهای است که بیشترین آسیب را از تغییرات اقلیمی می‌بینند. اگرچه منازعات سیاسی مانع دستیابی به نتایج فنی قوی‌تر در زمینه اجرای تصمیم‌ها شد، اما این تلاش‌ها از طریق برنامه‌های ملی سازگارسازی و دیگر فرایندها ادامه خواهد یافت.»

برنامه کاری جدید تأمین مالی اقلیم

اگرچه تأمین مالی اقلیم در دستور کار رسمی قرار نداشت، اما در COP ۳۰ به یکی از محورهای اصلی بحث تبدیل شد. گفت‌وگوها عمدتاً بر این متمرکز بود که کشورها چگونه به تعهد «هدف کمی جمعی جدید برای تأمین مالی اقلیم»^۳ که سال گذشته در باکو تصویب شد، جامه عمل پوشانند؛ از جمله از طریق افزایش قابل توجه تأمین مالی عمومی ذیل بند ۹،۱ موافقت‌نامه پاریس.

تصمیم موسوم به موتیرائو – که متنی سیاسی در سطح عالی بود و از سوی ریاست کنفرانس پیشنهاد و توسط طرف‌ها تصویب شد – با به رسمیت شناختن فوریت این موضوع، یک برنامه کاری دوساله در حوزه تأمین مالی اقلیم ایجاد کرد تا گفت‌وگوها درباره اجرای تعهد باکو به صورت مستمر ادامه یابد.

این برنامه جدید می‌تواند بستری برای پیگیری سیاسی «نقشه راه باکو تا بلم»^۴ فراهم کند؛ نقشه‌ای که هدف آن افزایش تأمین مالی اقلیم از منابع عمومی و خصوصی برای کشورهای در حال توسعه، دست کم تا سقف ۱۰۳ تریلیون دلار در سال تا سال ۲۰۳۵ است. این میزان تأمین مالی برای اقدامات اقلیمی این کشورها در دهه آینده حیاتی تلقی می‌شود. همچنین این برنامه، فضایی ایجاد می‌کند تا کشورهای در حال توسعه بتوانند همچنان بر لزوم تأمین مالی عمومی از سوی کشورهای توسعه‌یافته برای تحقق هدف محوری بسیج ۳۰۰ میلیارد دلار – که در تصمیم باکو تعیین شده بود – تأکید و پیگیری کنند.

سه‌برابر شدن تأمین مالی سازگارسازی [در قبال تغییرات اقلیم]؛ اجرای با تأخیر

تصمیم موتیرائو همچنین خواستار سه‌برابر شدن تأمین مالی سازگارسازی [در قبال تغییرات اقلیم] تا سال ۲۰۳۵ شد. این هدف جدید، تداوم قابل قبولی فراتر از پایان دوره هدف قبلی است که در COP ۲۶ در گلاسگو مورد توافق قرار گرفته بود. این تصمیم پیام سیاسی مهمی درباره ضرورت پاسخ به شکاف رو به گسترش در تأمین مالی سازگارسازی [در قبال تغییرات اقلیم] ارسال می‌کند و فشار بر کشورهای توسعه‌یافته برای افزایش حمایت‌های خود را حفظ می‌نماید. با این حال، این هدف با سطح بلندپروازی مورد انتظار کشورهای در حال توسعه و جامعه مدنی که به‌طور مستمر در بلم مطرح شده بود، همخوانی ندارد. از جمله این که هدف اولیه سال ۲۰۳۰ به سال ۲۰۳۵ تضعیف شده و هیچ مبنای

^۲. The Mutirão decision

^۳. The New Collective Quantified Goal on Climate Finance

^۴. The Baku to Belém Roadmap

مشخصی برای محاسبه افزایش ذکر نشده است. در شرایطی که آثار تغییرات اقلیمی هر روز شدیدتر می‌شود، تعیین هدف برای سال ۲۰۳۵ پاسخگوی نیازهای فزاینده کشورهای در حال توسعه در حوزه سازگارسازی [در قبال تغییرات اقلیم] نیست و اقدام‌های فوری برای حفاظت از جوامع انسانی، اقتصادها و زیست‌بوم‌ها را به تعویق می‌اندازد.

شاخص‌های مورد اختلاف سازگارسازی [در قبال تغییرات اقلیم]

یکی از اولویت‌های اصلی این دوره از کنفرانس، دستیابی به توافق بر سر مجموعه‌ای از شاخص‌ها برای «هدف جهانی سازگارسازی»^۵ بود؛ فرایندی فنی که به شدت با مذاکرات سیاسی سطح بالا درباره تأمین مالی سازگارسازی [در قبال تغییرات اقلیم] ذیل تصمیم موتیرائو درهم تنیده شد. با این حال، COP۳۰ در نهایت نتوانست به نتیجه‌ای منسجم و قابل اتکا در خصوص شاخص‌های هدف جهانی سازگارسازی [در قبال تغییرات اقلیم] دست یابد.

فهرست نهایی پذیرفته‌شده شامل ۵۹ شاخص است که برخی عناصر کلیدی برای ارزیابی پیشرفت جهانی در حوزه سازگارسازی را در بر می‌گیرد؛ از جمله شاخص‌هایی برای پایش ابزارهای اجرایی مانند تأمین مالی، انتقال فناوری و ظرفیت‌سازی، یک شاخص مرتبط با سیاست‌های سازگارسازی حساس به جنسیت، و پیشنهادهایی برای تفکیک داده‌ها (برای مثال بر اساس جنسیت، سن، جغرافیا و زیست‌بوم). با این حال، تغییرات لحظه آخری در فهرستی که طی دو سال توسط گروهی از کارشناسان طراحی شده بود، اعتبار این شاخص‌ها را خدشه‌دار کرده و اجرای عملی آن‌ها را دشوارتر ساخته است.

در فضای سردرگمی و اعتراض به متن در جلسه اختتامیه، گام‌های بعدی برای کار فنی بر روی این شاخص‌ها همچنان مبهم باقی ماند و نشانه‌هایی وجود دارد که این مجموعه تا سال ۲۰۲۷ بار دیگر مورد بازنگری قرار گیرد. در حالی که کشورها در حال تقویت نظام‌های ملی پایش، ارزیابی و یادگیری خود در حوزه سازگارسازی [در قبال تغییرات اقلیم] هستند، این شاخص‌ها می‌توانستند مسیر روشنی پیش روی آن‌ها قرار دهند. اما شاخص‌های تصویب‌شده نتوانستند چنین راهنمایی مؤثری ارائه دهند؛ امری که مستقیماً بر تهیه دومین گزارش‌های دوسالانه شفافیت آن‌ها اثر خواهد گذاشت. در نتیجه، این خطر وجود دارد که فرصتی مهم برای ارائه شواهد و افزایش دیده‌شدن موضوع سازگارسازی [در قبال تغییرات اقلیم] در چارچوب دومین ارزیابی جهانی از دست برود.

پس از دو سال مذاکره، تصمیم مربوط به ارزیابی «برنامه‌های ملی سازگارسازی» [در قبال تغییرات اقلیم] (NAP) سرانجام به تصویب رسید. نتیجه این ارزیابی، ضمن به رسمیت شناختن پیشرفت کشورهای در حال توسعه در برنامه‌ریزی و اجرای اقدامات سازگارسازی [در قبال تغییرات اقلیم]، به روشنی به چالش‌هایی اشاره کرد که این کشورها در دسترسی به منابع مالی لازم و اطلاعات اقلیمی مورد نیاز برای پیشبرد فرایندهای برنامه‌های ملی مزبور و اجرای اقدامات سازگارسازی [در قبال تغییرات اقلیم] با آن روبه‌رو هستند.

^۵. The global goal on adaptation

این تصمیم همچنین بر اهمیت ادغام دانش بومی و سنتی و به کارگیری رویکردی حساس نسبت به جنسیت در فرایند برنامه‌های ملی سازگارسازی [در قبال تغییرات اقلیم] تأکید کرد و به ظرفیت راه‌حل‌های مبتنی بر طبیعت و سازگارسازی مبتنی بر زیست‌بوم‌ها اشاره داشت. با این حال، تصمیم نهایی هیچ‌گونه راهنمای معناداری برای افزایش مقیاس حمایت از فرایندهای برنامه‌های ملی در کشورهای در حال توسعه ارائه نمی‌دهد و عناصر کلیدی مهمی در آن غایب است؛ از جمله اشاره صریح به جریان‌محوری قرار دادن سازگارسازی [در قبال تغییرات اقلیم] در سیاست‌های ملی، ایجاد هم‌افزایی و انسجام سیاستی با فرایند تدوین راهبرد و برنامه اقدام ملی تنوع زیستی.

به تعویق افتادن نقشه راه گذار از سوخت‌های فسیلی

در میان تمامی بحث‌ها و مذاکرات بلم، یک پرسش به‌طور مداوم در راهروهای کنفرانس تکرار می‌شد: فضا برای پیشبرد تعهدات مربوط به فاصله‌گرفتن از سوخت‌های فسیلی، حذف تدریجی یارانه‌های سوخت فسیلی و سه‌برابر کردن انرژی‌های تجدیدپذیر کجاست؟ و چگونه می‌توان شکاف بلندپروازی در مشارکت‌های تعیین‌شده ملی (NDCها) را - که همچنان فاصله زیادی با تحقق این اهداف دارند - پر کرد؟

تا پایان هفته [آخر کنفرانس]، ۸۸ کشور حمایت خود را از تدوین یک نقشه راه برای گذار از سوخت‌های فسیلی اعلام کردند و تلاش داشتند این موضوع در قالب تصمیم‌موتیرانو نهادینه شود تا کار بر روی آن در سال پیش‌رو ادامه یابد. با این حال، متن نهایی هیچ بازتابی از این درخواست‌ها نداشت و هیچ اشاره‌ای به تدوین نقشه راه برای گذار از سوخت‌های فسیلی در آن گنجانده نشد.

عبارت پردازی پیش‌نویس پیشنهادی درباره اصلاح یارانه‌های سوخت فسیلی نیز به تصمیم‌موتیرانو راه نیافت. متن نهایی، مأموریت «بلم برای ۱۰۵ درجه سانتی‌گراد» را راه‌اندازی کرد که طی آن، ریاست‌های COP۳۰ و COP۳۱ موظف شدند تا COP۳۱ گزارشی درباره افزایش سطح بلندپروازی و اجرای مشارکت‌های ملی تعیین‌شده (NDC) و برنامه‌های ملی سازگارسازی [در قبال تغییرات اقلیم] (NAP) ارائه دهند. با این حال، پیوند روشنی برای اتصال این مأموریت به فرایندهای رسمی تصمیم‌گیری تعریف نشده است.

در عین حال، تصمیم نهایی «شتاب‌دهنده جهانی اجرا»^۶ را نیز ایجاد کرد؛ ابتکاری که هدف آن تسریع اجرای اقدامات برای حفظ دست‌یافتنی بودن هدف ۱۰۵ درجه سانتی‌گراد و حمایت از کشورها در اجرای مشارکت‌های ملی تعیین‌شده و برنامه‌های ملی سازگارسازی [در قبال تغییرات اقلیم] است. این دو فرایند، در صورت طراحی و اجرای مؤثر، همچنان می‌توانند گام‌هایی در جهت شکل‌گیری یک نقشه راه برای گذار از سوخت‌های فسیلی فراهم کنند.

علاوه بر این، در تصمیم پایانی توافق شد که یک «سازگار گذار عادلانه»^۷ تدوین شود؛ سازکاری که هدف آن تقویت همکاری‌های بین‌المللی، کمک‌های فنی، ظرفیت‌سازی و تبادل دانش است. این موضوع یکی از مطالبات اصلی

^۶ . The Global Implementation Accelerator

^۷ . A just transition mechanism

گروه‌های جامعه مدنی به‌شمار می‌رفت و ایجاد این سازکار گامی مهم در جهت عملیاتی کردن برنامه کاری گذار عادلانه محسوب می‌شود.

ادامه گفت‌وگوهای تجاری

تجارت به یکی از داغ‌ترین موضوعات مذاکرات اقلیمی اخیر تبدیل شد و هم در مشورت‌های ریاست کنفرانس و هم در سایر حوزه‌های مذاکراتی حضور پررنگی یافت. نقطه تنش اصلی، آنچه «اقدامات تجاری یک‌جانبه»^۸ [از جمله تحریم‌ها] خوانده می‌شود، بود؛ اقداماتی که شامل تعدیل کربنی در مرزها و مقررات وارداتی مرتبط با جنگل‌زدایی است. برخی از طرف‌ها این اقدامات را به زیان اقتصادهای در حال توسعه و عامل ایجاد عدم توازن در روند کربن‌زدایی اقتصاد جهانی می‌دانند.

در نهایت، اجماع سیاسی بر سر این موضوع چالش برانگیز به برگزاری سه گفت‌وگو در نهادهای فرعی کنوانسیون درباره تقویت همکاری‌های بین‌المللی در این حوزه محدود شد. نتایج این تبادل نظرها قرار است در یک رویداد با حضور مقامات عالی رتبه در سال ۲۰۲۸ گزارش شود.

تصویب برنامه اقدام جنسیتی

مذاکرات بِلَم با موفقیت به فرایند طولانی و مورد انتظار تدوین «برنامه اقدام جنسیتی»^۹ پایان داد. نتیجه نهایی شامل عناصر اساسی متعددی است؛ از جمله استفاده از داده‌های تفکیک‌شده و تحلیل جنسیتی در فرایند تصمیم‌گیری، و تقویت همکاری میان کنشگران ذی‌ربط در حوزه جنسیت و تغییرات اقلیمی با هدف پیشبرد اقدام اقلیمی حساس نسبت به جنسیت.

فراخوان برای تلفیق ملاحظات جنسیتی در سیاست‌ها و برنامه‌های ملی اقلیم، و همچنین در گزارش‌دهی‌ها و مکاتبات رسمی ذیل کنوانسیون چارچوب سازمان ملل متحد درباره تغییرات اقلیمی، به تقویت پاسخگویی در اجرای این تعهدات در تمامی جریان‌های اقدام اقلیمی کمک خواهد کرد.

به‌رسمیت شناختن این واقعیت که عوامل چندبعدی – مانند نژاد، ناتوانی جسمی و سن – تجربه افراد از تغییرات اقلیمی و توان آنها برای مشارکت در اقدام اقلیمی را شکل می‌دهد، بنیانی اساسی برای تحقق عدالت است. تقویت شواهد (ادله) و داده‌ها در این زمینه، با اجرای برنامه اقدام جنسیتی در دهه پیش‌رو، برای تحقق اقدام اقلیمی حساس نسبت به جنسیت نقشی تعیین‌کننده خواهد داشت.

گام بعدی چیست؟

کنفرانس COP۳۱ در ترکیه برگزار خواهد شد و استرالیا نقش «رئیس مذاکرات» را بر عهده خواهد داشت. در تصمیمی نوآورانه، هیئت‌های نمایندگی پس از ماه‌ها بن‌بست میان دو کشور نامزد میزبانی، بر سر یک راه‌حل

^۸. Unilateral trade measures

^۹. Gender Action Plan

مصالحه آمیز به توافق رسیدند. شهر آنتالیا به عنوان میزبان COP۳۱ انتخاب شد؛ به گونه‌ای که ترکیه توافق نامه میزبانی را با کنوانسیون چارچوب سازمان ملل متحد درباره تغییرات اقلیمی امضا خواهد کرد، اجلاس سران جهان را سازمان‌دهی می‌کند و عنوان «رئیس تعیین شده COP۳۱» را بر عهده می‌گیرد. همچنین ترکیه قهرمان سطح عالی^{۱۰} و قهرمان جوانان^{۱۱} را منصوب کرده و رهبری دستور کار اقدام را عهده‌دار خواهد بود. در مقابل، استرالیا نماینده‌ای را برای ریاست بر مذاکرات معرفی خواهد کرد و میزبان نشست پیش‌نشست COP در منطقه اقیانوس آرام خواهد بود.

کار از چه زمانی آغاز می‌شود؟

برزیل اعلام کرده است که قصد دارد این شتاب ایجاد شده را حفظ کند و وعده داده طی سال آینده نقشه‌های راهی برای مقابله با جنگل زدایی و گذار عادلانه از سوخت‌های فسیلی ارائه دهد. رئیس‌جمهور [برزیل، جناب] لولا در همین آخر هفته نقشه راه گذار از سوخت‌های فسیلی را به ژوهانسبورگ برد؛ جایی که رهبران برزیل، استرالیا و ترکیه در حاشیه اجلاس گروه ۲۰ با همتایان خود از دیگر اقتصادهای بزرگ دیدار کردند و با وجود مخالفت و تحریم ایالات متحده، بیانیه‌ای درباره بحران اقلیمی و دیگر چالش‌های جهانی به تصویب رساندند.^{۱۲}

در شرایطی که ایالات متحده تصمیم گرفته از ایفای نقش رهبری عقب‌نشینی کند، تقویت نقش سایر رهبران جهانی اهمیت بیشتری خواهد یافت. الگوی نوآورانه رهبری COP۳۱ متعهد شده است همبستگی میان کشورهای در حال توسعه و توسعه یافته را ترویج دهد و توجه ویژه‌ای به کشورهای جزیره‌ای اقیانوس آرام معطوف کند. COP۳۲ که در اتیوپی برگزار خواهد شد، نخستین کنفرانس اقلیمی خواهد بود که تحت رهبری یک کشور کمتر توسعه یافته برگزار می‌شود.

افزون بر رهبری در سطح فرایند جهانی، توجه‌ها باید به اجرای داخلی مشارکت‌های تعیین شده ملی نیز معطوف شود؛ به‌ویژه در کشورهایی که هنوز برنامه مشارکت‌های تعیین شده ملی (NDC) خود را ارائه نکرده‌اند. با توجه به شمار

۱۰. The High-Level Champion

توضیح کمیسیون: شایان ذکر است نقش اصلی قهرمانان سطح بالای اقلیمی، اقدام به نمایندگی از رئیس‌کنفرانس اعضای کنوانسیون چارچوب سازمان ملل در باره تغییرات اقلیمی برای تسهیل، از طریق تعامل در سطح بالا، افزایش و تقویت تلاش‌ها، ابتکارات و ائتلاف‌های داوطلبانه و ادامه برگزاری سالانه یک رویداد سطح بالا به همراه دبیر اجرایی و روسای فعلی و آتی کنفرانس اعضا است. برای جزئیات بیشتر به لینک زیر مراجعه شود:

<https://unfccc.int/climate-action/engagement/marrakech-partnership-for-global-climate-action/actors/meet-the-champions/work-of-the-climate-high-level-champions>

۱۱. Youth Champion

توضیح کمیسیون: شایان ذکر است عنوان قهرمان اقلیمی جوانان در کنفرانس‌های اقلیم برای اولین بار در COP۲۸ که در سال ۲۰۲۳ در دبئی، امارات متحده عربی برگزار شد، شکل گرفت. ایده این بود که به جوانان در مباحث زیست‌محیطی جهانی، صدای راهبردی داده شود و اطمینان حاصل گردد که دیدگاه‌های جوانان در مذاکرات اقلیمی گنجانده می‌شود. قرار شده در هر سال ساماندهی این امر بر عهده دولت ریاست‌کنفرانس باشد.^{۱۲} توضیح کمیسیون: برای ملاحظه متن بیانیه کشورهای عضو گروه ۲۰ و برخی بازتاب‌های آن به لینک‌های زیر مراجعه شود:

<https://www.wri.org/news/statement-g20-leaders-tackle-climate-action-finance-and-just-transition-2025-johannesburg>

<https://www.ecg.org/news/g20-endorsement-climate-action/>

بالای کشورهایی که در این دوره از کنفرانس از گذار از سوخت‌های فسیلی حمایت کردند، تنها می‌توان امیدوار بود که این کشورها اجرای داخلی این گذار را با سرعت بیشتری دنبال کنند.

